

ίεράν παράδοσιν ἔζησεν εἰς 400 ἑκατομμύρια κόσμων πρὶν ἡ κατέληθη εἰς τὴν γῆν μας. "Οταν δὲ ἐφάνη εἰς αὐτὴν ἐφάνη ὡς σκάλη ἡ Ἑ, ἔπειτα ἐγένετο μυῖα, κατόπιν ἥχθος, μετὰ ταῦτα ἀλλο τι ἐδος ζώου καὶ τελευταῖον ἄνθρωπος! "Οταν δὲ ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος, ἔξεφώνησεν, «'Ιδοὺ τώρα εἶμαι ὁ εὐγενέστατος τῶν ἀνθρώπων! Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία φορά, καθ' ἣν θὰ γεννηθῶ!»

Διατί, νομίζετε, πιστεύουσιν, ότι αὐτὸς εἶναι θεός; "Οχι βεβαίως, διότι ἐδημιούργησε τὸν ὄρατὸν τοῦτον κόσμον καὶ πᾶν δὲ τι εἶναι ἐπ' αὐτοῦ, οὔτε, διότι εἶναι ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος πατήρ εἰς δόλα τὰ πλάσματα του, ἀλλὰ διότι εἶναι ἐννέα πηγῶν τὸ ἀνάστημα! διότι τὰ ὄπατα του εἶναι τόσον μακρά, ὡστε φθάνουν μέχρι τῶν ὕψων, καὶ αἱ χειρές του μέχρι τῶν γονάτων· διότι οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν του εἶναι δόλοι ισομεγέθεις· καὶ διότι ἡ γλώσσα του εἶναι τόσον μεγάλη, ὡστε δύναται διά τῆς ἡγγίζει τὸ ἄκρον τῆς ρινός του!

"Οταν ήτο 40 ἑτῶν τὴν ἡλικίαν πρὸς ἀμοιδὴν τῆς

ἀγιωσύνης του ἐμηδενίσθη! καὶ τώρα τὸ ἄγαλμά του πρέπει νὰ προσκυνῆται μέχρις οὗ ὁ δεύτερος Βούδας φανῇ, ὅπερ θὰ συμβῇ εἰς 7 ἢ 8 χιλιάδας ἑτῶν.

'Ἐκ τῶν ἀγαλμάτων τούτων τινὰ εἶναι μικρά, ἀλλα δὲ μέγιστα, ὡς τὸ περιστανόμενον διὰ τῆς προκειμένης εἰκόνος. Ναοὶ δὲ μεγάλοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς εὑρίσκονται ἀπανταχοῦ τῆς χώρας, ἔνθα φυλάττονται τὰ ἀγάλματα ταῦτα καὶ διοποιοῦνται μωριάδες προσκυνήτῶν καθ' ἑκάστην προσφεύγουν, ἵνα προσφέρωσι τὴν λατρείαν των εἰς τὸν ἐκμηδενισθέντα τοῦτον θεὸν, ἡ δὲ μεγίστη ἐπιθυμία τῆς καρδίας τῶν λατρευτῶν αὐτοῦ εἶναι νὰ φιάσουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκμηδένισιν διὰ τῆς ἀγιωσύνης· διθεν καθυποδάλλουν ἑαυτοὺς εἰς μυρίας σωματικάς σκληραγγίας, δπως δὲ αὐτῶν φθάσωσιν εἰς τὸν βαθμὸν ἑκεῖνον τῆς ἀριστητος, διεις θὰ τοὺς καταστήσῃ καταλληλοτέρους πρὸς ἐκμηδένισιν!!

'Οποία τρομερὰ ἀπάτη! καὶ δύως περὶ τὸ 150 ἑκατομμύρια ψυχῶν οὕτω πιστεύουσι καὶ οὕτω ζῶσιν

Ἄγγεινον κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Παλιοίου
('Ιδε προηγούμενον φύλλον.)

ΘΝΗΤΟΤΗΣ.

Ἡ θνητότης εἶναι μείζων εἰς τὰς πόλεις ἢ τὰ χωρία καὶ τὴν ἔξοχήν. "Οσον προβαίνομεν ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς εὐκράτου ζώνης πρὸς τε τὴν διακεκαυμένην καὶ τὰς κατεψυγμένας ἡ θνητότης ἐπίσης αὐξάνει. Οὖτας εἰς μὲν τὰ βόρεια μέρη τῆς Εὐρώπης ἡ ἑτησία θνητότης εἶναι 1/41· εἰς δὲ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην 1/40, καὶ εἰς τὰ νότια 1/33.

Κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους τῆς ζωῆς ἡ θνητότης διαφέρει μεγάλως. Εἰκοσιδύο τοῦ ἑκατὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ἀποθνήσκουσι πρὶν συμπληρώσωσι τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, καὶ 87 τοῦ ἑκατόν, πρὶν φθάσωσι τὸ πέμπτον ἔτος. Ταῦτα δέ τοι δύο πόκεινται εἰς θάνατον πλειότερον τῶν θηλέων εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν, ἀλλὰ μετὰ τὸ τέλος δύο περίπου ἑτῶν ἡ θνητότης ἀμφοτέρων εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτή. 'Ενγέα εἰ-

κοστά του διού δριθμοῦ τῶν εἰς ἐν ἔτος γενομένων ἀποθηνήσκουσι πρὸ τοῦ 15 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν. πρὶν ἡ γείνωσι, δηλαδὴ, χρήσιμοι εἰς τὴν πατρίδα.

‘Η θυητότης τῶν μὲν κορασίων αὖταν αἴρεται ἀπὸ τοῦ 14 ἔτους τοῦ 18, τῶν νέων ἀπὸ τοῦ 21 ἔτους τοῦ 26 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ ἡ ἑποχή πρὸς γάμον εἶναι ἡ μεταξὺ τοῦ 26 ἔτους 30, καθ' ἣν ἡ θυητότης εἰς ἀμφότερα τὰ φύλα εἶναι ἡ αὐτή. Ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῶν ἀνδρῶν οἱ πλούσιοι νυμφεύονται, δταν βούλωνται, οἱ δὲ πτωχοὶ δταν αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπωσιν, ἀλλ' εἰς τὰς γυναικας μετὰ λύπης ἥμιν παρατηροῦμεν, δτι αἱ τύχαι τῆς ὑπανδρείας διλγοστεύουσι μετὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ συνήθεια τοῦ νυμφεύονται μεταξὺ τοῦ 15 καὶ 20 πλησιάζει νδ γείνη συρριμὸς παρ' ἥμιν — συνήθεια δλέθριος εἰς τὸ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ γεννώμενα τέκνα. Εἰς τὰς γυναικας ἡ θυητότης αὖταν διαρκούσῃς τῆς τεκνοποίας, μετὰ δὲ τὸς κληρμαχτηρικοὺς χρόνους εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς ἀμφότερα τὰ φύλα. Εἰς τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας τὸ ἥμιν τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει γεννηθέντων δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ζωῇ. Ἀπὸ τοῦ 30 μέχρι τοῦ 60 ἡ θυητότης μειοῦται, ἀπὸ δὲ τοῦ 60 μέχρι 65 αὖταν πάλιν.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ.

‘Ὑπερηφανία εἶναι διαφθορά, ἥτις φαίνεται, ἐνεκεντρίη σχεδὸν ἐκ πρώτης δρῆς ἐν τῇ ἡμετέρῃ φύσει. Ἀρχεται τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς καὶ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς ἥμιν, καὶ ἐπηρεάζει ἡμᾶς μέχρι θανάτου. Ἐτερα ἔλατωματα τυραννοῦσιν ἡμᾶς κατά τινα μόνον ἐποχὴν, καὶ θριαμβεύουσιν εἰς τινας μόνον χώρας. Ἡ δργὴ εἶναι σφάλμα τῆς νεότητος, ἡ δὲ φιλαργυρία τοῦ γήρατος. Ἡ ἐδόκιμης εἶναι τὸ ὑπερισχύον πάθος ταῦτης ἡ ἐκείνης τῆς χώρας ἀλλ' ἡ ὑπερηφανία εἶναι αὐτόχθων πάσης χώρας, ἐνσκήπτει εἰς πᾶν κλῆμα, καὶ διαφθείρει πᾶν ἔθνος· ἐκτείνεται ἐπίσης εἰς τὸ τοὺς κήπους τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὰς ἐρήμους τοῦ Νότου, καὶ βασιλεύει οὐχ ἥττον ἐν τῷ καπηλείψῳ τοῦ ἥμιν-δαρδάρου, ἡ τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Ἐπικουρίου. Μήγνυται μεῖον ἀπασῶν τῶν λοιπῶν κακιῶν, καὶ ἄνευ συνεχοῦς καὶ ἐπιμελοῦς φροντίδος μιχθῆσται ἐπίσης καὶ μετὰ τῶν ἀρετῶν ἥμιν.

Δρ. Ἰόνσων

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ.

Καὶ ἄπαντα τὸν κόσμον ὑπάρχουσιν

Ἀντοχατορίαι 8.

Αὐστροουγγαρία. Βραζιλία. Γερμανία. Ἰαπωνία. Μαρόκου. Ρωσία. Κίνα. Τουρκία.

Βασίλεια 14.

‘Αγγλία. Ἀναπο. Βέλγιον. Δανία. Ἐλλας Ἰταλία. Ἰσπανία. Μαδαγασκάρη. Ολλανδία. Πορτογαλλία. Σιάμη. Σουηδία καὶ Νορβηγία. Χαβάη.

Δημοκρατεῖαι 20.

‘Αίγας. Ἀγίου Σάστου. Ἀργεντίνης. Ἀγίου Δομενίκου. Βενεζουέλας. Βολιβίας. Γαλλίας. Γουατεμάλας. ιquateur (Ισημερινοῦ.) Ἡνωμένων πολιτειῶν βορείου Ἀμερικῆς. Κολομβίας. Κοσταρίκας. Λιθερίας. Μεξικοῦ. Νικαραγούνης. Ούραγουάης. Παραγουάης. Περούνιας. Χιλῆς. Χονδούρας.

Ηγεμονίαι ἀνεξάρτητοι 5.

Χαντσιάρδης. Λιχτενστείνου. Μαυροβουνίου. Ρουμανίας. Σερβίας.

Κράτη ἐλεύθερα 1.

‘Οράγης (Orange)

Ομοσπονδίαι 1.

‘Ελβετική.

Κατέχουσι δ' ἐν διφ 101,116,090 τετραγωνικῶν μιλίων ἔκτασιν καὶ 1,207,644,862 φυχῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΓΝΩΑΩΝ ΠΕΡΙ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ.

Πόσον διαφόρως φρονοῦν διάφορα ἔθνη περὶ τῆς ωραιότητος τοῦ ἀνθρωπίνου σχήματος καὶ προσώπου! Ροδοκόκκινος δψις εἶναι ἀσχημοσύνη φρικτὴ ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Γουινέας· χείλη παχέα καὶ ρίς σιφὴ λογίζονται ώραιότατα, ἐνῷ παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται δεισιδέστατον. Εἰς τινα ἔθνη μακρὰ ωτία κρεμάμενα ἐπὶ τῶν ὥμων ἐλκύουσι θαυμασμὸν, εἰς ἄλλα δὲ μικρότητος τούτων θεωρεῖται λίαν εὐπρεπῆς στολισμός. Εἰς τὴν Κίναν γυνὴ ἔχουσα πόδας ἵκανῶς μεγάλους, ὥστε νὰ περιπατῇ μετ' εὐκολίας θεωρεῖται ὡς ἀσχημοτάτη. Τινὲς τῶν ἀγρίων φυλῶν τῆς Ἀμερικῆς δένονται δέκα τέσσαρα σανιδια περὶ τὰς κεφαλὰς τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ οὕτω ἐνῷ τὰ ὥστε εἰσὶν ἔτι τρυφερὰ καὶ χονδρώδη, συνθλίβουσιν αὐτὰς εἰς τετράγωνον σχεδὸν μορφὴν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ πολλῶν ἀλλων, ἐξ οὗ γίνεται δῆλον δτι ἐκάστη τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν θεωρεῖ ἔαυτὴν ὡς τὸν τύπον τῆς καλλονῆς τοῦ εἰδούς της, τὰς δὲ λοιπὰς ὡς ἀσχήμες. Ἡ ἀλήθεια δρμως εἶναι, δτι ἡ Καυκασία φυλὴ προέχει τῶν λοιπῶν εἰς ώραιότητα καὶ ἔκφρασιν προσώπου.

— «Ἔλλον δέξει τὸ ἐκκλησιαστικὸν σου ὑπούργημα; » ηρώης ποτὲ ἐπίσκοπός τις ἐφημέριον τινα. «Οὔσον καὶ τὸ ἐπισκοπικόν σας, σεβασμιώτατε,» ἀπεκρίθη δ ἐφημέριος. «κολάσεως ἡ παραδείσου.»